

hedens Stempel derpaa; men saa sig de noget Urigtigt. Der vil herved slet ikke ske Andet, end at man har sagt: Den Bestyttelse ville vi gjerne hde, som den offentlige Mening og den offentlige Moral og kunstneriske Vedtægter hde, men vi kunne ikke hde den ved Lov, da den ikke egner sig dertil.

N. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) beklagede meget, at Fotografien var huusvild, idet den baade var udelukket af Eftertryksloven og vilde, hvis dette Endringsforslag ikke vedtages, ogsaa blive udelukket af Loven om Kunstarbejder; men jeg troer, at, hvis den bliver udelukket derafra, vil den blive henviist ikke til de to Søstre, men til sin Broder, den mekaniske Arbejder; thi Andet troer jeg ikke, at Fotografierne ere. Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) antydede, hvor vanstelig det vilde være for Domstolene at afgjøre, om et fotografisk Billede var aflagget efter et Kunstværk eller efter en anden Fotografi. Det er i den Grad vansteligt, at jeg har hørt sagkundige Dommere erklære, at de ikke vilde driste sig til at afgjøre dette Spørgsmaal, og jeg troer, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ogsaa yttrede i sit første Foredrag, at man da vilde komme til at oprette paa eengang en Skjønssdomstol og en juridisk Domstol, og det Fordærvelige, der laa heri, antydede han saa tydeligt, at jeg ikke skal gjentage det; men jeg haaber, at han ved selv at gjøre denne Betragtning gjældende vil frasalbe det Forslag, han her har stillet. Skulde han findes villig dertil, vil den skønne Enighed, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) omtalte, falde bort.

Jacobsen: Jeg maa dog endnu i Anledning af, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. V. Rimestad) nylig yttrede, henlede Opmærksomheden paa, at det ikke er tilstrækkeligt, at han siger: „Vi ville gjerne hde Kunstnerne den Bestyttelse, de trænge til; men vi kunne ikke, og det er Grunden til, at der ikke skeer Noget,“ thi naar Rigsdagen ikke foretager Noget med Hensyn til et For-

hold, udtaler den sig gjennem denne negative Handling. Naar der er forelagt Rigsdagen Forslag om at hde Kunstnerne denne Bestyttelse, og den nægter dette, da udtaler den sig igjennem denne Nægtelse. Naar Rigsdagen vil gjøre Noget for Kunstnerne, maa den give dem den Bestyttelse, den kan, selv om den ikke er fuldstændig, og det gjør den ved at stemme for vort Forslag til § 1.

Indenrigsministeren: Jeg har holdt mig meget tilbage under denne Diskussion, da jeg alt tidligere baade her og andetsteds har havt rigelig Leilighed til at udtale mig om Sagen. Nu tager jeg Ordet, kun fordi det synes at spille en stor Rolle, hvorledes Domstolene ville være stillede med Hensyn til de Bestemmelser, her maatte vedtages, og da vil det ikke kunne nægtes, og det gjælder baade om Eftertryksloven og om denne Lov, at den er mindre ligefrem i sin Anvendelse end mange andre positive Bestemmelser, men den vil sikkert ikke frembyde flere vanstelige Spørgsmaal end den, der kunne opstaae under andre Retshold; det, der vil skee, er ikke Andet, end at der, hvor Lovens Forudsætninger ikke beviislige ere tilstede, vil Vedkommende blive fritkendt. Naar der saaledes ikke er skaffet fuldt Beviis for, at Arbeidet er gjort til Salg, vil Vedkommende blive frifunden. Lovens Anvendelse vil maaskee ikke faae den Energi og Virksomhed, som man kunde ønske, men dette er efter min Mening ikke Grund nok til at frasalbe den Beslutning, at ordne Forholdet ved Lov; thi det vil kun sige, at Beviisbyrden paahviler Sagsøgeren, og at, hvor han ikke kan fremstaae Beviis, kan den Sagsøgte ikke dømmes. Denne Lov gaaer ingenlunde ud paa at faae det størst mulige Antal Personer dømt; den er kun bleven til for at skaffe en Udtalelse tilstede om Forhold, hvori der hidtil har været Uklarhed, og hvorom det ikke har været afgjort ved Lovgivning, hvad der er dennes Anstuelse. Navnlige er det baade med Hensyn til Eftertryk og endnu mere med Hensyn til Eftergjørelsen af Kunstværker velbekjendt, at det i Theorien for ikke lang Tid tilbage har været anset for lovligt baade at eftertrykke og at eftergjøre, og at det er den positive Lovgivning, der ved sine Udtalelser har